

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zakon o dovolitvi potij za silo.

Vlada je pred kratkim predložila državnemu zboru načrt zakona, ki vstreza živo čuteni potrebi. Pripeti se mnogokrat, da lastnik nima nikake poti do zemljišča in da si vsled tega skuša večkrat pomagati z dragimi brezuspešnimi pravdami. Nihče ni dolžan privoliti drugemu servitute glede svojega zemljišča ali poslopja, ako ni dobil servitute po pogodbi, s priposestovanjem ali na drug način. Samo gozdni zakon z dne 3. decembra 1852. št. 250 drž. zak. (§ 24) določa, da je lastnik gozda vezan proti primerni odškodbi dopustiti, da se gozdni pridelki spravijo iz tujih gozdov po njegovem gozdu, ako se to sploh ne more izvršiti, ali pa le z neprimerno visokimi stroški. O takih zahtevah razsojajo politična oblastva.

Gledé drugih zemljišč nimamo take zakonite določbe.

Tudi novi zakon poudarja ter varuje prostost lastnine, kolikor le mogoče, ter omejuje servitute na dokazane resnične potrebe. Služnosti potreben lastnik zemljišča sme tedaj prositi, da se mu sodnim potom odkáže pot za silo po tujih zemljiščih za njegovo zemljišče, katero za redno obdelovanje in rabo nima potrebne potne zveze z javnim potnim omrežjem. Taki prošnji se ne sme ugoditi, ako korist poti za silo ne preseza škode, katero vsled tega trpi obteženo zemljišče, — ako je pomanjkanje potne zveze nastalo še le potem, ko pride zakon v veljavo, ali pa vsled velike nebržnosti lastnika ali njegovega posestnega prednika. Samo prikrajšanje potij se ne dovoljuje.

Pot za silo obstoja iz služnosti steze, živinogona ali vozne poti ali iz razširjenja že obstoječih potnih pravic. Za način in obseg poti za silo je merodajna potreba zemljišča. Nasprotno je pa tuja zemljišča kolikor mogoče malo obremeniti in poti potrebnemu lastniku kolikor mogoče malo stroškov in bremen nalagati. Lastnik, ki zahteva služnosti mora obremenjenemu lastniku vso škodo povrniti. Poslednji sme tudi zahtevati, da se odkupi vse za pot potrebno zemljišče.

Pristojno je okr. sodišče, v čigar okoliši se nahaja poti potrebno zemljišče.

Toliko o bistvenih določbah posebno za kmetovalca važnega načrta, glede kojega je želeti, da kmalo postane zakon

Državni zbor.

Na Dunaji, 9. decembra.

V današnji seji poslanske zbornice se je začela generalna debata o proračunu, v katero posežeta tudi slovenska poslanca Gregorčič in Nabergoj.

Otvoril je debato mladočeški poslanec dr. Stranek, kateri je rekel, da številke drž. proračuna pač pričajo, kaka je finančna uprava, da pa se v njih ne zrcali sreča ali nesreča narodov. Država ni delniška družba, da bi nje sreča bila odvisna od bilance in kakor posamičniki tako tudi celi narodi ne žive o samem kruhu. Doslej še ni videti, kake namere ima grof Badeni, a bati se je, da bo delal po centralistični šabloni in s koalicijsko večino. Vlada menda nima namena pritiskati češki narod ob zid, vendar se je bati, da se bo končno tudi v tem oziru udala svoji večini. Vlada je izrekla željo, naj bi češki namestnik skušal dobro izhajati z Mladočehi. Ali za to treba ne samo, da je zadovoljen namestnik, v to mora privoliti tudi deželnozborna večina. Če misli grof Thun, da tako kakor je vladal zoper Mladočeha, bo mogel vladati tudi z njimi, se moti. Politična čast brani Mladočehom hoditi z njim. Za časa njegove vlade je bil češki narod tako žaljen in teptan, da tega nikdar ne pozabi. Grof Thun je v boju zoper mladočeško stranko podlegel, kot politik bi moral izvajati iz tega konsekvence in iti. Govornik je končno apeliral na Poljake, naj podpirajo Čehe, na češko plemstvo, naj se modernizira in na Badenija, naj dela na to, da bo češki narod o cesarjevi petdesetletnici zadovoljen.

Konservativni opat Treninfels je govoril o uzrokih splošne nezadovoljnosti in dokazoval, da je verska mlačnost kriva vsega zla.

Protisemitski posl. dr. Schlesinger je tožil, da so židje vzrok vse bede in da je socijalno vprašanje prav za prav le denarno vprašanje. Vlada je le agent Rothschildov. Največja ovira kulturelnega in gospodarskega razvoja Avstrije je Ogerska. In s tako drhaljo, kakor vlada na Ogerskem, naj se

sklene nova pogodba? Ni mogoče, da bi se ugodilo zahtevam surove židovske druhali, čistilcev kanalov. Ministerskemu predsedniku bi se vse zmote glede dunajskega vprašanja odpustile, ako bi odločno nastopil proti Rothschildu.

Predsednik Chlumecky je nekatere izraze Schlesingerjeve ostro grajal in obžaloval, da jih ni slišal, sicer da bi bil Schlesingerju vzel besedo.

Levičarski poslanec dr. Demel je na dolgo in na široko opravičeval in zagovarjal žide in strastno napadal protisemite, menda zato, ker je Lueger v zadnji seji o njem povedal, da je na sleparsk način prišel v drž. zbor.

Posl. dr. Gregorčič je tožil o zapostavljanju slovenskega vprašanja, rekši, da se Slovenci vedno in povsod prezirajo in se nihče ne meni za to, da bi prišli do svojih pravic, zlasti so na Primorskem neznosne in do cela nezakonite razmere.

Ko je še govoril posl. dr. Milewski zgolj v finančnih stvareh se je razprava pretrgala.

Prihodnja seja bo jutri.

V Ljubljani, 10. decembra.

Grof Thun ostane še namestnik v Pragi. Mladočehi s tem niso posebno zadovoljni, a vladni listi jih tolažijo, da bode Thun odslej z njimi prijaznejši ravnal. Z veliko odločnostjo naglašajo, da mora namestnik tako postopati, kakor vlada želi. Gotovo so to tudi grofu Thunu povedali na Dunaju. Prav posebno to češkemu namestniku ni ugajalo, ker dosedaj je bil navajen imeti svoje mnenje. Videč, da drugače ne gre, se je udal. V prihodnjem zasedanju češkega deželnega zbora bode grof Thun gotovo že skušal sprijazniti se z Mladočehi. Pod Taaffejem in Windischgrätzom je bil Thun mogočna oseba, po njegovih nasvetih so se ravnali na Dunaju, a pod Badenijem kaže, da bode drugače, ravnati se bode moral, kakor mu bodo ukazovali z Dunaja ali bode pa moral iti. Po našem mnenju se prav dolgo ne bode več držal, temveč bode kmalu naredil prostor komu drugemu, ker mu bode vendar le težavno prikrivati svojo mržnjo do Mladočehov.

Reichspoština stranka. „Politik“ je priobčila dopis z Dolenjega Štajerja, v katerem se pripoveduje, da je tudi na Štajerskem Reichspoština

Listek.

Kako sem se oženil.

(Božična povest. Ruski spisal P. Pirang, preložil I. J. Štefanov.)

Božično drevo so ravnokar pogasili... Mladina je utihnila. Cela družina je molčé sedela, samo nemirna Olga je šepetala s sosedom, mladim nedavno imenovanim husarskim kadetom...

Za mizo je sedel hišni gospodar, sivi upokojeni stotnik konjice, velik šaljivec, nekdanj predrzen kavalerist in pravi nepridiprav...

Prošla so leta in čas je zabteval svoje pravo: sedaj je on dober, gostoljuben starček, ljubljeneč cele okolice. Kdorkoli pride v bližino njega posestva, vsak si šteje v dolžnost, oglasiti se pri Petru Grigorjeviču. A danes, dasi tudi je slavnostni večer, bil je gospodar zoper svojo navado malo-beseden; da, celo s kvartami ni hotel igrati... Mala pipica mu je ugasnila...

Potopivši se v misli, udal se je čisto minolosti! To je res, da mu je bilo dosti premišljati iz preteklega časa...

— Papa, ti si nam že davno obljubljaj pove-

dati, kako si se vprvič soznanil z mamo — pretrgala je tihoto Lizika, ljubljeneč vse družine, najmlajša hči Petra Grigorjeviča.

— Oh, Lizika, vidiš, ravno danes nisem nikakor razpoložen, to pripovedovati!

V tem času so se prikazali pri durih gostje, koji so do sedaj vlijali svinec v vodo in se pridružili prošnji male Lizike.

— Povejte, povejte, dragi Peter Grigorjevič! odmevalo je od vseh strani prostrane sobe.

— Ne morem, gospoda; danes me izvolite oprostiti; nisem v pravem razpoloženju za to — reče hišni gospodar, prižgavši si v novič malo pipico. Ko ga je naposled še njegova ljubljena Nina — ne več mlada, precej debela ženska, pravilnih in simpatičnih obraznih črt, koje so bile dokaz nekdanje lepote — poprosila, udal se je sivi starček s pristavkom: „No, ako že mora biti, poslušajte!“

— „Bilo je pred 40 leti. Jaz sem služil takrat pri ulanih. Moj polk je stal v N...ski guberniji. Moj oče je bil tam okrajni glavar. Živel sem je izvrstno. Sredstva so bila na razpolaganje — dom blizu. No, kar se mene tiče, moram pripomniti, da sem bil, četudi silno mlad, predrzen kavalerist, dober jahác po mnenji mojih prijateljev in po last-

nem prepričanju. Bil sem imenovan kadetom. Prošlo je poldrugo leto; službo sem umel dobro opravljati in zato so me vedno premeščali sem in tja. Tako sem bil tudi v tem času nekam komandiran iz svojega polka. Zelo me je skrbelo — bal sem se, da radi tega zamudim priti o pravem času domov na praznike.

„Dovršivši, kakor mi je bilo mogoče, svoje opravke, odrinil sem na novo mesto ter se javil novemu polkovniku. Poprosil sem za 28 dnij dopusta čez praznike in ne hoteč pustiti konja v oskrbi svojega sluga, odločil sem se, jahati domov. Pri tem sem imel tudi namero, konja utrditi za daljša pota.“

„Slugi sem velel v postranske torbice vložiti steklenico dobrega ruma in nekaj jestvin. Oblekel sem plašč, z jermenom se dobro prepasal, sabljo višje privezal in za vsak slučaj vtaknil samokres v žep, potem pa prekrizavši se z lehkim srcem zasedel svojega „Kopčika“.“

— „Vaše blagorodje bi bolje storili, ako bi potovali s pošto; glejte, kak mraz je nastal in danes najbrže ne bode svetil mesec, a do doma ni tako blizu! — tako je tožil in tarnal moj sluga skrbeč za-me, kakor rodna majka.

stranka Luegerjevo zadevo pretirala. Ta stranka hoče slovenske poslance spraviti v katoliško ljudsko stranko. Ti, ki delajo propagando za to idejo, gotovo ne vedo, da so Dipauli in tovariši iz konservativnega kluba le zaradi tega izstopili, da morejo bolj naglašati svoje nemštvo. Če tudi se oficijelno taji, da bi se v novi klub vsprejemali samo nemški poslanci, vendar vemo od zanesljive strani, da so gospodje rekli, da se morajo otrestiti Slovencev, da bodo mogli tekMOVATI z nemškimi nacionalci. Pri tacih razmerah ni mogoče slovenskim poslancem pridružiti se novi stranki in najbolje store, da ostanejo v Hohenwartowem klubu nadalje, ko je gotovo, da vanj vstopi Klaičeva skupina. Na Štajerskem se skušajo sedaj, ko je zmagala „škofova stranka“ na Kranjskem, napraviti jednaki odnošaji, kakor so na Kranjskem. Nekateri gospodje menda ne pomislijo, da bi bil nevaren poskus na Štajerskem ločiti duhovščino od slovenskega posvetnega razumnštva. Vpliva bi potem ne imeli niti duhovniki, niti posvetnjaki, dobiček bi pa imeli nemški nacionalci. Slovenski poslanci so že dovolj dobri politiki, in bodo že izstopili iz Hohenwartovega kluba, ako v njem ničesar več ne bodo mogli storiti v narodnem oziru. Premislili se bodo pač, predno se pridružijo tistim, katerim so dosedaj bili na potu. Zaradi dr. Luegerja pa ne kaže začenjati opozicije sedaj, ko se še Mladočehi približujejo vladi.

Dogodki v Turčiji. Mnogi Armenci v Carigradu bi že davno bili radi odpotovali, a jim niso hoteli dati potnih listov. Te dni je pa sultan ukazal, da se jim imajo dati potni listi, da gredo, kamor hočejo. Več Armencev pojde v Armenijo, kjer se pridružijo ustašem, bogatejši pa pojdejo v evropska glavna mesta, od koder bodo podpirali armensko gibanje. Sultan je baje izdal omenjeno povelje, da vevlastim dokaže, da v Turčiji vlada svoboda, in pa da se v Carigradu odstrani nevarnost za red. Armenci so bili v Carigradu nevarni za red. Sovražili so jih vsi zaradi njih oderuštva in nikomur ni bilo težko Turkov našuntati, da Armence napadejo. Vsaki taki neredi pa imajo potem za turško vlado neugodne posledice. Razburjenost mohamedancev se ne da potolažiti in koljejo tudi druge kristijane, vevlasti se pa potem pritožujejo. Razmere v Carigradu že brez tega niso ugodne.

Proti Fauru, predsedniku francoske republike so močno ruje v konservativnih krogih. Zamerijo mu silno, da je poklical sedanje radikalno ministerstvo. Nekateri konservativni časopisi že pripovedujejo, da bode v kratkem volitev novega predsednika republike. Konservativci trdijo, da imajo v rokah neke papirje, s katerimi bodo predsednika lahko onemogočili. Storili bodo to malo pred njegovim odhodom h kronanju ruskega carja. Da bi odstranili sedanjega predsednika, so bili v zbornici izprožili tudi vprašanje o reviziji ustave, a tedaj se jim ni posrečilo. Govori se, da to intrigovanje vodi bivši ministerski predsednik Dupuy, ki je velik nasprotnik radikalcev in bi bil sam rad ministerski predsednik. Če se bodo te intrige posrečile, se še ne ve. Državi bi gotovo ne bila v korist predsedniška kriza, ker vedne krize gotovo ne pospešujejo zaupanja tujih držav do Francije.

Arton. Pred angleškim sodiščem je zagovornik Artonov hotel dokazati, da francoska vlada le iz političnih ozirrov hoče izročitev Artona. Kot dokaz je pripovedoval, da je francoski pravosodni minister Ricard bil poslal k Artonu nekega zaupnika, ki je hotel od Artona neke papirje. Obetal je Artonu, če mu papirje izroči, da bode vlada preskrbela njemu naklonjenega preiskovalnega sodnika, naklonjenega mu državnega pravdnika in naklonjene mu porotnike, ki ga gotovo oprosté. Sodnik je vzlic temu razsodil, da se ima Arton izročiti. Zagovornik je proti tej razsodbi se pritožil. Kar je povedal zagovornik, je seveda vzbudilo veliko senzacijo. Stvar je prišla v zbornici v razgovor. Pravosodni minister je oporekal, da bi bil kaj obljubil Artonu, ako izroči papirje. Neki časnikiar se mu je ponudil, da pojde v London in dobi dotične papirje, ker ve, kje so. On je seveda to ponudbo vzprejel, ker se vladi zdi važno, da se izve resnico v tej stvari. Obljubil pa ni nič, da bode Arton oproščen. Zbornica je potem o stvari prešla skoro jednoglasno na dnevni red.

Slovenci v Zagrebu.

Z veselimi čutili so se odpeljali slovenski izletniki proti ravni Hrvatski, s čutilom, da so mej svojimi, da so mej brati, so stopili na hrvatska tla. Vseh udeležnikov iz Slovenske je bilo okolu 300.

Na južnem kolodvoru v Zagrebu nas je pričakovalo mnogobrojno občinstvo, na peronu pa so čakala vsa pevska društva z zastavami, „Sokol“ in pa slavnostni odbor, na čelu mu g. Fr. Arnold. Ko se je pripeljal vlak, je zagrmelo navdušeno klicanje „Živeli Slovenci“ in „Živeli Hrvati“ in zadoneli so zvoki naše himne „Naprej“.

Predsednik slavnostnemu odboru g. Arnold je s primernimi besedami pozdravil izletnike, za kar se je zahvalil g. posl. Hribar, potem pa so pevska društva zapela „Lepa naša domovina“ in „Glasna jasna“. S kolodvora so izletniki krenili v mesto in bili na potu živahno aklamirani.

Po prihodu v mesto zbrali so se izletniki v restavraciji Schneiderjevi na obed, pri katerem je svirala vojaška godba. Slovenskim damam so se delili pri vstopu elegantni in krasni šopki.

Prvo napitnico je izrekel intendant hrv. gledališča g. dr. Stjepan pl. Miletić. Zahvalil se je izletnikom, da so prišli prepričati se o napredku hrv. umetnosti, kar je toliko večjega priznanja vredno, ker je letos prizadel potres beli Ljubljani neizmerno škodo. V celi Hrvatski ga ni rodoljuba, ki bi se ne veselil prihoda Slovencev. Resnico je govoril pesnik Kovačević, ko je rekel, da bi Sotla hotela raje usahniti, nego da bi jeden narod delila na dva dela.

Zahvalil se je na to napitnico g. dr. Tavčar. Obžaloval je, da ni prišlo več izletnikov, a tiste, ki so prišli, je vodila ljubezen za hrvatski narod. Prišli so kot bratje k bratom, želeč, živeti pod jedno streho. Slovenci pojdejo danes v hrv. gledališče, kakor v svoje. Bog poživi Zagreb in njegovo meščanstvo, Bog živi Hrvatsko!

Po dr. Tavčarjevem govoru so zapeli „Slavci“ prelepo pesem „Slovenac i Hrvat“.

Z velikim navdušenjem je bil vzprejet govor posl. Jakčina. Govornik je opozarjal na to, koliko se dela za zblizanje mej Slovinci in Hrvati, povdarjal, da delajo na to vsi slovenski voditelji, zlasti pa dr. Tavčar in Hribar, katerima je s primernimi besedami napil.

Za to napitnico se je zahvalil g. Hribar, rekši, da on in dr. Tavčar delujeta vedno za zblizanje Slovencev in Hrvatov v zmislu slovanske

ideje. Da ima to delovanje uspeh, temu se je zahvaliti razumevanje slovanske ideje od strani Slovencev. Kar so Hrvati dosegli, to veseli Slovence. Dokaz temu je današnji obisk. Slovenski narod ve dobro, da mu je sijajna bodočnost zagotovljena, da mu je sijajna bodočnost zagotovljena, samo ako je tesno združen s hrvatskim. Zagreb se je — končal je govornik — po potresu pomladil, pomladila se bo tudi Ljubljana.

Ko so še govorili g. Turković, kateri je napil Slovenkam, neki član slovenskega gledališča in Čeh g. dr. Daneš so se gostje razšli.

Ob 6. uri popoldne se je začela gledališka predstava. Gledališče je bilo okrašeno z zelenjem, nad uhodom je bil lep transparent „Dobro došli“, a samo gledališče je bilo sijajno razsvetljeno. Najprej se je igrala Jurčič-Kersnikova veseloigra „Berite Novice“, v kateri so nastopili gspč. Šumovska, gospa Aničeva, g. Anić in g. Freudenberg. Igrali so izvrstno in govorili povsem pravilno. Izletniki so te ljube svoje znance živahno pozdravili, pa tudi drugim umetnikom in umetnicam, ki so nastopili ta večer, so prirejali burne ovacije. Mimo slovenske igre se je predstavljalo jedno dejanje iz „Teute“, jedno dejanje iz „Madame Sans Gêne“ ter balet in osma slika iz opere „Zrinski“. Izletniki so se uverili, da ima hrvatski narod gledališče, katero se more postaviti v isto vrsto s prvimi svetovnimi gledališči, da se pod vodstvom intendanta gosp. dr. Miletića goji prava umetnost v hramu Talijinem. Mej posameznimi dejanji je gledališče odmevalo burnega klicanja „Živili Hrvati“ in „Živili Slovenci“, ki je bilo najživahnejše, ko so mej baletom nastopili mali plesalci na odru, vsak držeč v roki iz zelenja narejeno veliko črko ter se razvrstili tako da je bilo čitati: Živeli Slovenci!

Pred baletom so se izletniki zbrali v foyerju, kjer jih je dični intendant hrv. gledališča g. dr. pl. Miletić pozdravil, za kar se je zahvalil intendant Plantan, kateri je čestital Hrvatom, da imajo na čelu svojega gledališča tako genijalnega moža, kakor je dr. Miletić. Oba govora je občinstvo vzprejelo s frenetičnim ploskanjem.

Po gledališki predstavi zbrali so se izletniki v „Narodnem domu“, kjer je bil v sokolski dvorani prirejen komers, katerega se je udeležil cvet zagrebškega meščanstva, in pri katerem so pela hrvatska pevska društva „Kolo“, „Sloga“, „Merkur“ in „Sloboda“ ter slovensko pevsko društvo „Slavec“, kateremu sta se pridružila tudi operna pevca gg. Purkrabek in Noll. Posebno nadušenje je nastalo, ko je pri ponavljanji Ipvčeve „Domovini“ g. Noll improviziral: Bodi zdrava domovina, mili moj hrvatski kraj, — primi celov zemlja mila, primi srca naša v dar!

Komers je otvoril načelnik slavnostnega odbora g. Arnold.

Prvi je govoril g. Antolković ter z navdušenimi, v srce segajočimi besedami napil „mukotrpnom ali celičnom narodu slovenskomu“.

Zahvalil se je dr. Tavčar, ki je opozarjal, da je že 15 let pristaš ideje o združenju Slovencev in Hrvatov. Takrat so se mu ljudje smejali, danes pa se je ta ideja ukoreninila in danes kliče vsa slovenska: Živela zedinjena Hrvatska.

Intendant g. dr. Stj. pl. Miletić je z navdušenimi besedami napil slovenskim gledališkim umetnikom in intendantu g. Plantanu.

Gosp. Hribar je opozarjal, kako se politični nasprotniki zaman trudijo, razdvojiti Slovence in Hrvate, kateri se čutijo kot jeden narod. Napil je hrvatskim gledališkim umetnikom, za katero napitnico se je zahvalil g. ravnatelj Mandrović.

Govorili s še g. Grahor, kateri je napil hrvatsko-slovenski vzajemnosti, g. Arnold, kateri

— Nič se ne boj, dragi, jaz pridem tudi tako in gotovo hitreje do doma. Z Bogom, ne pijančevaj in kadar greš od doma, zapiraj vrata mojega stanovanja! Tega poslednjega opominanja nisem opustil nikdar, kadar sem za delj časa odšel iz svojega bivališča. Odhajal sem ob štirih popoldne. Bilo je še popolnoma svetlo in v moji duši tako nekako veselo!

„Mislim sem si: videl bodem zopet svoje drage, preživel srečne ure poleg ljube mi majke in sploh veselje bode doma v praznike!“

„Kopčik“ je dobro korakal po ne ravno gladkej cesti, večkrat pohrkaval in z glavo kimal — ne lepa navada, koje mu nisem mogel odpraviti. Jezdil sem zdaj korakoma, zdaj v trab.

Na polovici pota se ustavim v nekem selu, da nakrmim „Kopčika“ in da se sam malo pogrejem, kar je nama obema bilo potrebno.

Dospevši v hlev, da si pripravim konja, zapazim, da se ta na vsem životu trese. „Prehladil se je revček,“ si mislim in nisem videl posebne opasnosti v tej prikazni.

Pripomniti mi je tukaj, da je bil moj konj precej plašljiv, sosebno v nepoznanem mu kraju. Poslovivši se od gostoljubnega, „srečno pot“ mi želečega krčmarja, zasedem zopet konja. Luna je

lepo sijala. Mraz je ponehal. Vse na okolu je bilo tiho, kakor v grobu. Meni je bilo tako radostno pri srcu, da bi bil ves svet objel in poljubil! Zakaj je neki sploh zlo na svetu, sem filozofiral sam s seboj, kar me predrami iz teh mislij nepričakovan skok mojega konja v stran. Pregledam vso okolico natanko in razun starega štorja, koji je delal pri luninem svitu res čudno senco, nisem zapazil ničesar.

Od tega časa mi je bil konj jako nemiren, kar besnel je! Tako sva prešla tri do četiri vrste. Spredaj šuma, akoravno ne velika, a zelo gosta; pot skozi gozd pa je bila tako ozka, da se je dvoje sanij komaj srečavalo. Še pred vhomom v gozd me je konj s svojo nemirnostjo spravil ob potrpljenje; spodbodem ga z otrogami; konj se postavi po konci in napravi tak skok, da bi le dober jezdec ne odletel s sedla dva aršina visoko! A jaz sem se vender na nekak čuden način obdržal v sedlu. Konj se spusti v kolop in nisem ga mogel več pripraviti v korak.

„Ta čas se je pred nama nekaj nagloma premaknilo. Je-li ptica preletela z drevesa na drevo, ali je zajec nama pot prestrigel, da-li se je volk poskril v grmičje — pravega nisem mogel pogoditi in tudi še sedaj ne vem, kaj je moglo to biti! Ali moj konj, zašlišavši ono šumenje, upre se z močnimi

čeljustmi v udila ter kakor blisk poleti naravnost v goščavo lesa! Vse to se je pripetilo v jednom trenutku. Drevesa so mi kar letela pred očmi! Občutim strašno hud udarec na glavi in že ležim na zemlji. V očeh mi švigajo ognjene iskre in naposled izgubim zavest! Koliko časa sem tako ležal, ne vem; a mraz me je prebudil. Odprem oči. Lunini žarki so le malo prodirali skozi veje široke razraščenihi jelk in smrek.

Krog in krog vse tiho. Ali čuj! Kaj je neki to?

„Kar začujem žvenketanje kragulčkov, potem človeške glasove vedno bliže. Hočem vstati, klicati na pomoč, a silna bolečina v glavi in na plečih me prevzame, da padem zopet v nezavest. Preide jedna minuta, potem druga . . .; odprem zopet očesi, preglednjem okolo sebe razne predmete in ne glede na strašne bolečine, kar mrzlo mi je poletelo po hrbtu, zobje so mi škrtetali, ko zagledam ne daleč od sebe strašansko čudne pošasti! — Spredaj od mojega ležišča je mala poljanka, na kojoj je luna razlivala vso svojo čarobno svetlobo in na tej ledenici so se premikale čudne prikazni. Jedna je bila z dlako obraščena, rogove na glavi in s kozjim repom. S čudnimi besedami so se klicali drug drug družega. Včasih strašno zasmejali!

(Dalje prih.)

je gostom zaklical presrčno „na svidenje“ in gosp. Hribar, kateri se je zahvalil za prekrasni vzprejem.

Komers je bil s tem končan. Večina gostov se je odpeljala še ponoči, mnogi pa so še ostali v Zagrebu, ker jim ni bilo mogoče se ločiti — vsem pa ostane prelepi, v srčni, res bratski ljubezni ka-žoči vzprejem v najkrasnejšem spominu.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 10. decembra.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Opozarjamo na današnjo predstavo Humperdinckove opere „Janko in Metka“. Prihodnja slovenska predstava bo v petek, dne 13. t. m.

— (Iz deželne šolskega sveta.) V zadnji seji je dež. šolski svet stavljal svoj predlog glede imenovanja okr. šolskega nadzornika za krško-litijski okraj, odobril ustanovitev jednorazrednice v Erzslju, dovolil poldnevni pouk v I. in II. razredu ljudske šole pri D. M. v Polju, imenoval učiteljem na dvo-razrednici na Karolinski zemlji g. F. Črnagoja, doslej v Šmartnu pod Šmarno goro in iz službenih ozirov prestavil učitelja v Trnjo g. Stipka Jelenca v Božakovo.

— (Pevski zbor „Glasbene Matice“.) Sopran jutri, v sredo, ne bo imel skušnje; skušnja za tenor se preloži od jutri na četrtek ob navadni uri.

— (Orožne vaje deželnih brambovcev.) Vsled razglasa c. kr. deželne vlade poklicani bodo leta 1896. k orožnim vsjam deželni brambovci in sicer: a) vsi v letih 1895, 1892 in 1889 neposredno v deželno brambo uvrščeni, izvzemši one brambovce poslednje imenovanega letnika, katerih orožne vaje so doselej trajale več nego 16 tednov; b) iz rezerve stoječe vojske v deželno brambo prestavljeni letnik 1895; c) od naslednjih nabornih letnikov in sicer: 1891. oni neposredno uvrščeni, ki niso bili več nego 12 tednov, 1890. oni, ki niso bili več nego 16 tednov pri orožnih vajah, potem iz letnikov 1888, 1887, 1886, 1885 in 1884 oni, ki niso bili več nego 16 tednov pri orožnih vajah; d) naborni letniki 1895, 1892, 1889 in 1888 nadomestne rezerve deželne brambe, izvzemši ono moštvo poslednjih dveh letnikov, ki je bilo že več nego 8 tednov pri orožnih vajah, potem nabornih letnikov 1891 in 1890 ono moštvo ki še ni bilo 8 tednov pri orožnih vajah, in slednjič od nabornih letnikov 1894 in 1893 oni, ki sploh še niso bili pri orožnih vajah. Dnevi, kedaj se orožne vaje prično, določili se bodo pozneje.

— (Obrtno gibanje v Ljubljani.) Meseca decembra pričeli so v Ljubljani izvrševati obrte in sicer: Karol Hanke, Kolodvorske ulice šte. 28, sobno slikarstvo; Ivan Jerančič, Karlovska cesta šte. 8, prodajo premoga; Katarina Ahlin, Sv. Petra nasip šte. 33, branjarijo; Josip Hadrava, Mestni trg šte. 8, pleskarski obrt; Anton Gorjan, Francovo nabrežje šte. 26, trgovina s prekajenim mesom; Franciška Škof, Kongresni trg šte. 14, prodajo živil; Alojzij Večaj, Opekarska cesta šte. 61, lončarski obrt; Anton Toporiš, Karlovska cesta šte. 22, čevljarski obrt; Miha Hribar, Sv. Petra cesta šte. 44, mizarski obrt; Anton Bucik, Lingarjeve ulice št. 7, prodaja sadja; Anton Mozetič, Kurja vas šte. 4, mesarski obrt; Neža Robič, Sv. Petra cesta št. 30, prodaja mila in sveč; Matej Tomšič, Rimska cesta šte. 15, mizarski obrt; Janez Ermacora, Dunajska cesta šte. 2, zidarski obrt. — Odpovedali, odnosno opustili pa so svoje obrte in sicer: Terezija Muck, branjarijo; Fran Šebenik, fijakarski obrt; Štefan Peterlin, čevljarski obrt; Anton Dorer, kramarijo; Katarina Ahlin, kramarijo z drobnim blagom; kranjska industrijska družba parni mlin; Marija Strauss, trgovino z živili; Fran Simon, kramarijo.

— (Na včerajšnji mesečni semenj) se je prignalo 659 konj in volov, 440 krav in 69 telet, skupaj 1168 glav. Kupčija je bila še precej dobra, najboljše so se prodajale krave s teleti in pa pitani voli. S konji je bila kupčija srednja, bilo je prišlo nekaj Lahov konje kupovat, pa so le bolj slabe pobirali.

— (Iz Velikih Lašč) se nam piše: V narodnem spanju tekmujejo Laščanje nekako za prvo darilo. V boljših časih smo sicer imeli „Bralno društvo“, to pa je polagoma razpalo. Počitek je res lepa reč, ali če ga je preveč, pa tudi ni dobro. Meni povsem že preseda. Pa naši možje se le ne ganejo. Prav zaradi tega ustanovile so naše gospe in gospice žensko podružnico sv. Cirila in Metoda, da pokažejo našim možem, da moramo napredovati. Malo sram nas mora biti možkih, da nas ženske tako prekosijo ali za nje je to tolikaj bolj častno.

Sedaj mislim in upam, da se ustanovi vsaj „Bralno društvo“ in prosim, naj se stori to naglo. Izobražencev je pri nas lepo število in med njim celo nekaj mož, na katere smo lahko ponosni. Za „Gasilno društvo“ mislim, da bi bila jako hvaležna tla pri nas. Najprej treba „Bralnega društva“ in za tem treba ustanoviti „Gasilno društvo“. Saj je vendar sramotno, sorojaki Levstika in Štritarja, pa nimajo ničesar, ki bi pokazali, da se zavedajo svojega rodu. Na delo torej, veljaki naši!! Kmet.

— (Narodna čitalnica v Črnomlju) bode imela dne 12. t. m. ob 8. uri zvečer svoj redni občni zbor v društveni sobi. Vzpored je običajen.

— (Talijski rešitev življenja) je dež. vlada nakazala Igačiju Kogejnu iz Idrije, ker je dne 24. oktobra rešil voznika Franca Mihevca iz Spodnjega Logatca gotove smrti.

— (Spomenik profesorju Štefanu.) V nedeljo se je na Dunaji razkril spomenik, kateri so našemu slavnemu rojaku, umrlemu vseučiliškemu profesorju Jos. Štefanu postavili njegovi častilci in učenci pod Arkadami vseučiliškega poslopja. Slavnosti se je udeležilo številno odlično občinstvo, slavnostni govor pa je govoril prof. Boltzmann. Dasi je bil prof. Štefan rodom Slovenec, dasi je svoje dni tudi pisal v slov. jeziku in če tudi svetovnoslaven učenjak ni nikdar prikrival svojega slovenskega mišljenja, je imela slavnost vendar nemšk značaj. Spomenik od belega marmorja je izdelal kipar Schmidt-gruber.

— (Odbor akad. društva „Slovenije na Dunaji“) se je na III. rednem občnem zboru dne 7. t. m. preosnovil sledeče: Predsednik stud. phil. Jožef Reiser; podpredsednik stud. jur. Fran Stupica; tajnikov namestnik stud. jur. Karol Štefin; blagajnik stud. jur. Ivan Vrančič; knjižničar stud. phil. Fran Goršič; arhivar; stud. phil. Stanko Beuk; gospodarjev namestnik stud. phil. Fran Jesenko.

* (Ponarejalci avstrijskih petdesetakov.) Videmska policija je razen Lungija Mussiga aretovala še dva Furlana, katera sta se bavila z izdelovanjem petdesetakov.

* (Velikansk vihar) je včeraj razsajal po raznih evropskih pokrajinah, tako na Bavarskem, v Westfalski, ob Renu in na Nizozemskem. V nekaterih krajih je vihar naredil veliko škodo. Razsajal je tudi na Španskem in na Portugalskem.

* (Goreča ladja na morju.) Parnik „Principa“, na potu iz Londona v Novi Yor, je pone-srečil. Blizu Ferrola je na parniku nastal ogenj, kateri ni bilo mogoče pogasiti. Od moštva je deloma utonilo deloma zgorelo 27 oseb, rešil se je le eden mornar.

* (Izdatna večerja.) Neki trgovski pomočnik v Parizu je stavil 500 frankov, da sne jeden meter dolgo železno cev, kakeršne so navadue pri železnih pečih, zaradi lagljeja prebavljanja pa da bode spil pet čaš piv. Lastnik tega izvrstnega želonca je pejal svoje znance h ključavničarju, kupil cev in ukazal, naj se mu razpili na prah. To se je zgodilo in mož je prah zavžil in si splaknil grlo s pivom. Tako poročajo pariški listi, katerim prepuščamo odgovornost za to vest.

Darila:

Uredništvu našega lista je poslal:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. J. Urbančič v Ljubljani 2 kroni. Živio!
Za „Narodni dom“ v Ljubljani: Gosp. J. Urbančič v Ljubljani 2 kroni. Živio!

Književnost.

— Beseda „Ljubljanskemu Zvonu“ ter „Domu in Svetu“. Pri vsaki reči, pri kateri je udeleženi, ali za katero se zanima več oseb, je navadno več mnenj, več nazorov — quot capita, tot sententiae — in dostikrat je precej pričkanja, predno se udeleženci zjedinijo v kolikor toliko vsestransko zadovoljujoče sporazumljenje. Seveda mora vsakdo primernost svojega nazora zadostno podpreti. Čim večje in čim bolj razširjeno pa je število prizadetih oseb, tem težje je svoje mnenje povedati vsem ali vsaj mnogim; zato naj mi nihče ne vzame za zlo, če v nastopnem izpregovorim besedico, ti-čočo se v naslovu imenovanih dveh naših leposlovnih in znanstvenih listov. Pred nekaterimi leti je g. urednik „Doma in Sveta“ pisal v svojem listu (kdaj je to bilo in kako se ona izjava glasi doslovno, ne morem povedati, ker dotičnega letnika „Doma in Sveta“ nimam pri rokah), da se mu škoda zdi praznega prostora na platnicah, ter da ga bo odslej koristno porabljal za priobčevanje svojih opomenj in drugih beležek. In res je imel „Dom in Svet“ posled vedno tudi na platnicah štiva različne vsebine. Za „Dom in Svetom“ je pod sedanjim urednikom krenil tudi „Ljubljanski Zvon“. V drugi letošnji številki „Zvonovi“, v kateri se nam je na tretji strani platnic pod naslovom „Častitim sotrudnikom in čitateljem „Zvonovim““ predstavil novi g. urednik, je poleg drugega pisal tudi to le: „Kakor bomo pa bohotnemu, suhoparnemu filologovanju branili pot v list, takisto bomo pa radi poučevali in se pustili poučevati prav na teh platnicah, ki smo jih že danes porabili „pro domo“, o raznih vprašanjih, jezičarskih in drugih, ki jih bodo stivali častiti čitatelji do uredništva... — Kar bode pa preostajalo prostora na platnicah, se porabi za priobčevanje „narodnega blaga“ itd. Od tedaj tudi „Ljub-

ljanski Zvon“ prinaša na platnicah razne spise. Jaz mislim, da je namen platnicam jedino le ta, da list toliko časa varujejo pomazanjam, dokler ga ne damo vezati. Leposlovnih in znanstvenih listi so trajne vrednosti, vsled česar je najbolje dati jih vezati, da se lože hranijo in da se ne poizgube posamezni listi, in mislim, da to stori večina naročnikov, katerim je kaj ležeče na listih. Pri vezanju ovitki (platnice) seveda odpadejo in tako pridejo v nič na njih natisnjeni spisi. To pa bi ne smelo biti. Urednikove opomnje so navadno jako važne — mnogokrat bolj važne nego marsikaj v listu samem — in to naj bi se izgubilo!? (Kako rad pogleda človek v starih leposlovnih listih v „listnico“ ali sploh urednikova pojasnila, če hoče poučiti se o tedanjih razmerah!) Pa tudi mnoge druge razprave na platnicah so tako važne, ali vsaj zanimive, da bi jih bilo škoda, če bi se izgubile. Ko sem v pričetku letošnjega leta prišel h knjigovezu z „Dom in Svetom“, hotel sem, naj mi zadaj prilepi vse „druge“ liste platnic. Knji-govez se je izgovarjal, da ne more, da so pripravljene trde platnice preozke, da je delo sitno itd., toda nisem mu odjenjal, dokler mi ni obljubil knjigo vezati tako, kakor sem jo hotel imeti. Ko sem po-zneje prišel po knjigo, videl sem jih celo skladalnice, vezanih isto tako. To je dokaz, da je mnogo na-ročnikov z menoj jednakega mnenja. Sicer pa prav tako mislita sama gospod urednika, kajti oba sta v „kazalo“ uvrstila tudi vsebino na platnicah. Prilepek platnic zadaj knjigo zelo kazi; zdi se mi kakor nepotrebni „post scriptum“ v pismu. Platnice so torej le varnostni zavoj listu, in nanje ne sodi nič drugega kakor naslov, vsebina dotične številke, beležke, tičoče se naročnine, in pa inserati. Zato tudi za platnice ni treba jemati drugega pa-pirja — pol slabši od sedanjega bi zadostoval — in če bi se nanje natisnili še nekateri inserati, imel bi izdajatelj celo gmoten dobiček ter bi lahko — da ne bo tožil o nedostatnem prostoru — sedaj pa sedaj listu pridejal kak list priloge. Kar torej sodi v list, natisne naj se v njem, kar pa ni zanj, to naj se sploh opusti. Vsaka reč naj služi svojemu namenu! —u—

Brzobjavke.

Dunaj 10. decembra. Poslanska zbornica je v današnji seji nadaljevala proračunsko raz-pravo. V imeni mladočškega kluba je dr. K r a m a r izjavil, da ostanejo Mladočehi tudi nadalje še v opoziciji, zlasti pa da z namest-nikom grofom Thunom ne morejo hoditi po istih potih. D i p a u l i je precizoval stališče kato-liške ljudske stranke. Potem je ob najnapetejši pozornosti govoril ministerski predsednik grof B a d e n i. Zahvalil se je najprej proračun-skemu odseku, da je posvetovanja o proračunu hitro dognal in se potem ob živahnem odobra-vanju s presrčnimi besedami spominjal grofa Taafla. Z ozirom na govore čeških poslancev in pisanje o razmerju mej njimi in vlado je rekel, da se niso vršila nikaka pogajanja mej njim in Mladočehi. Vladi je dolžnost skrbeti, da nastane mej njo in češkim narodom dobro razmerje, toliko bolj, ker sedanja vlada ni potisnila čeških poslancev v opozicijo. Glede namestnika Thuna je rekel Badeni, da mora vedno postopati v soglasju z osrednjo vlado, katera določa, kako bodi razmerje mej njimi in Čehi. Dalje je rekel Badeni, da bo vlada skušala pridobiti italijanske poslance na Tirol-skem za vstop v dež. zbor in z o z i r o m n a G r e g o r č i č e v a izvajanja obljubil, da bo vlada aktuvelne narodne in kulturne potrebe južnih Slovanov dobrohotno presodila, da pa si pridrži pravico poiskati sredstva, kako jim ugoditi. Vladno geslo je, da se samo zaradi provokacije ne sme dovoliti nobena koncesija. Končno je Badeni obljubil, da predloži v prvi seji meseca februarja načrt volilne reforme.

Dunaj 10. decembra. V četrtek bode zopet dvorni obed, h kateremu so povabljeni poslanci raznih strank, mej njimi posl. dr. Fer-jančič. Pri včerajšnjem obedu je bil tudi posl. Klun.

Carigrad 10. decembra. Inozemski po-slaniki bodo novič zahtevali, naj se sultan brez odlašanja odloči glede dovoljenja vele-silam, nastaniti v Bosporu po dve stacijski ladiji.

Madrid 10. decembra. Včeraj so vse politične stranke priredile velikansko demon-stracijo zoper občinski svet. Demonstracije se je udeležilo nad 150.000 oseb. Vse vojaštvo je bilo konsignirano, vse prodajalnice se bile zaprte, a izgrediv ni bilo.

Loterijne srečke 7. decembra.

V Lincu:	4,	87,	47,	3,	45.
V Trstu:	35,	18,	65,	74,	82.

Umrli so v Ljubljani:

5. decembra: Pavla Bartel, jermenarjeva hči, 5 let, Opekarska cesta št. 55. — Valentin Budnar, postrešček, 75 let, Karlovska cesta št. 6.

6. decembra: Franc Maček, branjevčev sin, Mestni trg št. 6.

8. decembra: Lorenc Mikuš, zasebnik, 74 let, Mestni trg št. 15.

V deželni bolnici:

6. decembra: Anton Šenk, gostac, 46 let.

V otroški bolnici:

6. decembra: Gabrijel Krajšek, delavčev sin, 3 leta.

Meteorologično poročilo.

Decembra	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Tempe-ratura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
9.	9. zvečer	738.6	-1.5°C	sr. zah.	jasno	
10.	7. zjutraj	737.3	-4.4°C	sr. sever	jasno	0.0
"	2. popol.	736.1	+4.8°C	p. m. zah.	skoro obl.	

Srednja večerajšnja temperatura -0.3°, za 0.6° nad normalom.

Dunajska borza

dné 10. decembra 1895.

Skupni državni dolg v notah	100	gld. 45	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	45	
Avstrijska zlata renta	121	65	
Avstrijska krona renta 4%	100	—	
Ogerska zlata renta 4%	121	70	
Ogerska krona renta 4%	98	75	
Avstro-ogerske bančne delnice	1022	—	
Kreditne delnice	371	75	
London vista	121	80	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	55	
20 mark	11	90	
20 frankov	9	66 1/2	
Italijanski bankovci	45	—	
C. kr. cekini	5	74	

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Doktor pl. Trnkóczy-jev

protinski cvet

je olajšujoče mazilo za roke in noge, za križ in za vsakeršne bolečine. Pri-poroča se za masazno zdravljenje.

Steklenica 50 kr., 12 steklenic 4 gld. 50 kr.

Dobiva se pri (1543-3)

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju

lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po vozi osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Steyr, Lince, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Heb, Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Ob 6. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 12. uri 55 min. popoldne osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj.

Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inmost, Bregence, Ouh, Genevo, Paris, Steyr, Lince, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 50 min. večer osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.

Razn. tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 55 min. popoldne osebni vlak v Lince-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 8. uri 55 min. zjutraj osebni vlak v Dunaju via Amstetten, Lipskega Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pilsna, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.

Ob 11. uri 19 min. zjutraj osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 11. uri 55 min. popoldne osebni vlak v Dunaju via Amstetten, Lipskega Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pilsna, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Parisa, Geneve, Ouh, Bregence, Inmost, Zell na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovec, Pontabla, Trbiša.

Ob 9. uri 33 min. popoldne osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 4. uri 45 min. popoldne osebni vlak v Dunaju, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.

Ob 9. uri 35 min. večer osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 9. uri 4 min. večer osebni vlak v Dunaju preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 33 min. zjutraj v Kamnik.

Ob 8. uri 5 min. popoldne v Kamnik.

Ob 6. uri 50 min. večer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. zjutraj iz Kamnika.

Ob 11. uri 15 min. popoldne iz Kamnika.

Ob 6. uri 50 min. večer iz Kamnika.

Prodá se 150 cent. lepe mrve po gld. 1.75

(1569-3) in 150 centov slame po 75 kr.

skupaj ali v manjših oddelkih, četrť ure oddaljeno od železniške postaje Zatičina na Dolenjskem. Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“.

Slavnemu domačemu in tujemu občinstvu uljudno naznanjam, da sem prevzela na račun znano

gostilno „pri avstrijskem cesarji“

na Sv. Petra cesti šte. 5

ter točim pristen dolenjski ovišek po 48 kr., izvrstno goriško rebulo po 44 kr., istrsko vino po 44 kr. in črno sladko vino po 60 kr., Reininghausovo marčno pivo po 11 kr. vrček. (1575-3)

Popravljen je tudi za nekaj dni v tednu slavnim društvom na razpolaganje in tudi nekoliko sob za tujece za prenočišča se dobi.

Zagotavljam tudi, da bodem z dobrimi jedili in hitro postrežbo slavno občinstvo zadovoljiti skušala. —

Vsprejemam tudi abonente ter se toplo priporočam za obilni obisk z vsem spoštovanjem

Jožefa Jerman.

Novosti

bluzah in trikot-taljah spodnjih kijklah

Echarpes svilnatih in volnenih

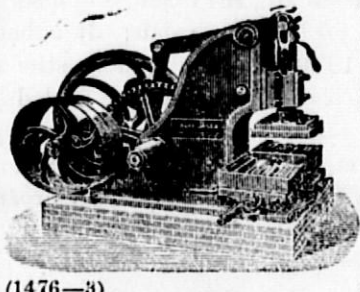
priporoča (1493-8)

v največji izber

Alojzij Persché

Pred škofije 22 poleg mestne hiše.

Stroji za proizvodnjo opeke

do najboljših sistemih, kakor tudi popolne oprave za opečnice, tovarne za čamotte, za stišne opeke z vkladki, za cevi iz ilovice, za cement, za gips dobavlja kot mnogoletno specializito

Louis Jäger

tvornica za izdelovanje opekarstvih strojev

Kolonj-Ehrenfeld.

Podružnica v Pragi:

Kraljevske Vinohrady

Žižkova cesta št. 833

Čeniki in proračuni stroškov zastoj. Najboljše svedoče. — Navedenih oprav in naprav možno si je ogledati v času, kadar funkcionirajo.

Št. 11.203.

Razpis.

(1592-2)

V mestu Idrija je nastaniti s 1. januarjem 1896 provizoričen deželni živinozdravnik.

S to službo združeni so dohodki letnih 700 gld., in sicer v pokritje te svote zagotovljen iz deželnega zaklada znesek 300 gld., iz občinske blagajne v Idriji znesek 200 gld. in za pet let iz državnih sredstev tudi znesek 200 gld.

Kdor vzprejme to službo, je dolžan brezplačno ogledovati živino in meso v mestni klavnici idrijski ter nadzorovati brez odškodovanja živinske semnje v Idriji, v ostalem sodnijskem okraju pa proti primerni odškodnini po dogovoru z dotičnimi občinami.

Prosilci za to službo pošljejo naj svoje prošnje z dokazili o starosti, znanji slovenskega in nemškega jezika in o živinozdravniški usposobljenosti

do 26. decembra 1895

podpisanemu deželnemu odboru.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dné 3. decembra 1895.

V najem se daje

od 1. dné januarja 1896. leta

gostilna v „Národnem domu“.

Radi pojasnil in podrobnih pogojev se je ponudnikom pismeno ali pa ustno zglašati pri podpisnem upravnem odboru.

V Ljubljani, dné 1. decembra 1895.

Za upravni odbor „Národnega doma“:

dr. vitez Bleiweis-Trsteniški,

predsednik.

(1582-3)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Št. 36.090.

Razglas.

(1599-2)

V zmislu §. 37 občinskega reda za deželno stolno mesto Ljubljano se javno naznanja, da so

proračuni o dohodkih in stroških

1. mestne občine ljubljanske,
2. mestnega ubožnega zaklada,
3. meščansko-bolničnega zaklada in
4. ustanovnega zaklada

že sestavljeni in bodo od 8. do 20. t. m. razgrnjeni v magistratnem ekspeditu občanom na vpogled, da vsak lahko svoje opazke v njih navede.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dné 3. decembra 1895.

Karola Wolf-a

restitucijski fluid.

(Izveleček iz izvrstnih gorskih zeljišč).

Mnogo preskušeno osveževalno in okrepčevalno sredstvo po težkih naporih, trajnih ježah itd. — Najbolje se je obnesel pri vseh vnanjih boleznih, kakor: protinu, revmatičnem otrpenju, zvrtju in preteguju žil itd.

Cena steklenici 1 gld. 25 kr.

Karola Wolf-a

redilni prašek za živino.

Preskušeno pri vseh domačih in koristnih živalih, kakor pri konjih, govedih, ovcah, praščih itd., če nečje jesti, če slabo prebavljajo, izvrstno varovalno sredstvo proti kužnim boleznim.

Cena zavitku 45 kr. (1224-22)

Premovano. — Mnogobrojna pismena priznanja.

Dobiva se v vsaki lekarni. Glavna zaloga pri jedinem izdelovalcu

K. Wolf-u, lekarju v Vipavi, Kranjsko.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.